

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese Dumine'a si Joi'x, la fie-cae
două septembri cu adânsulu Foișorei — Prenumera-
meratia se face în Sibiu la expeditorul foiei, pre-
afara la z. r. poste cu bani gât'a prin scrisori fran-
cate, adresate către expeditura. Pretul prenumera-
tii este pentru Sibiu pre anu 7 fl. v. a.
iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 91.

ANULU XXIV.

Sabiu 14/26 Noyembre 1876.

trăiește la parte ale Transilvaniei și pentru pro-
vinciile din Monarhia pre unu anu 8 fl. 60. pre
o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, și tieri
străine pre anu 12 1/2, anu 6 fl.
Iusserale se plătesc pentru intal'n' 6 fl.
cu 7 fl. sîntru, pentru a dou'a 6 fl. cu 5 1/2, fl.
si pentru a treia repetare cu 3 1/2, fl. v. a.

Votulu separatu

alu deputatilor români Dr. Stefanu Pe-
curariu, Iacobu Bolog'a, Elia Macel-
lariu, Ioanu Hani'a, Dr. Avramu Tincu,
Ioanu Russu, Visarionu Romanu, Iosifu
Orbonasiu si Dr. Popu.

Onorabilă Universitate!

In contr'a concluselor universi-
tătiei din 6 Noyembre 1876 predâmu
din motivele espuse urmatorulu:

Votu separatu.

Articululu de lege XII din a. c.
dispune in §-lu 3 si § 4 ca avereia ce-
loru 11 cercuri ale fondului regiu cătu
si ale 7-loru judecia este exclusivu
menita numai spre scopulu de
cultură si numai spre acestu unicu
scop este universitatea că „eforia culturală“ indreptatita de a intrebuită
acăsta avere.

Asemenea dispune totu acestu
art. de lege in §-lu ca proprietatea
averei remâne prin acăst'a lege nea-
tinsa.

Din aceste două momente legali
adeca: scopulu averei si proprie-
tatea averei urmăza cu ne-
cesitate logica, ca elaboratulu adusu
la conclusu de către majoritătie universi-
tătiei in siedintiele din 6 Novembre
a. c. este unu actu:

Intăiu necorespondietoriu scopu-
lui si alu doilea necorespondietoriu
dreptătiei. Necorespondietoriu scopu-
lui de cultura este acestu actu din
causa ca la resolvarea cestienei de
cultura a poporului din teritoriul fondului
regiu eschide in privint'a teritorială
fără de nici unu motivu si in
modu neresponsabilu o suma inse-
nata de comune din teritoriul fondului
regiu, cari au apartenutu de se-
coli si apartienu si in presente la
acestu teritoriu precum de exemplu
tote comunele asiă numite ale scaunului
Saliste, Talmaci si a Branului.

Aceste comune cari stau tote lângă
séu in giurulu celoru două cetăti princi-
pali ale fondului regiu Sibiu si Bra-
siovu se potu cu atătu mai putienu
ampută, cu cătu nu se pote unu corpu
dismembră de organele sele, ce i sus-
tienu vieti'a. — Referintele intre ace-
ste cetăti si comunele loru suntu
atătu de strinse incătu se conditionează
una prin alta; din productele sate-
nului se inavtiesce cetatianulu si
inaintea ambii.

In a dou'a privintia este acelu
operatu totu-odata si nedreptu căci
precum in privintia teritoriala, ase-
menea eschide si din acele comune,
primite in acelea 11 cercuri electorali
statorite in conclusulu majoritătiei, pre-
cea mai mare parte a proprietarilor
in privint'a averei cu totulu dela pro-
prietatea loru, luându-se dreptulu de
alegere ce l'a avutu pâna acum'a, căci
conclusulu majoritătiei merge in §-lu
2 alinea 3 alu operatului majoritătiei
mai departe si eschide in fia-care
ceru tote comunele pâna la numerul
de siepte, cari produc cei mai multi
alegori, dela alegerea comitetului
electoralu.

Pre căndu le detrage majoritatea
in acestu modu drepturile proprietarilor
din comunele rurali, vine pe de
alta parte totu aceea-si majoritate
in § 10 alinea 3 alu operatului si dà
fia-cărui alegorii din cetătile Sibiu
si Brasiovu, dreptulu de a alege doi
(2) deputati.

Precum in privint'a acăst'a ase-
menea se stergu apoi in §-lu 3 alu el-

boratului tote limitele dreptului, sta-
torindu facultatea ca: in comitetul
electoralu sa se pote alege veri-cine
din fondul regiu fără privire ca este
respectivulu din acelu cercu electoralu
séu nu.

Avendu in vedere scopulu mai
susu amintitul de cultura pe de o parte
si pe de alta parte acestu operatu ma-
iestru de majoritatea universitatii
in tote privintiele, se pare nu inten-
tat'a realizare a cestienei de cultura, ci
mai multu numai o ironia la intrebui-
ntarea averei spre scopulu culturei
poporului.

Unu astfelui de statutu precum
lu contine operatulu majoritătiei ne-
findu in folosulu culturei, asemenea
nu pote fi nici in interesulu admi-
nistratiunei, a legislatiunei a statului
si in fine alu omenimei, alu dreptătiei
si umanitatiei.

Din acestu punctu de vedere
avendu § 9 art. de lege XII din 1876
la mâna aru fi fostu on. universitate
mai multu chiamata de a-si pune ur-
matorea intrebare: ca in ce legatura
sa stee legea electorală dietala cu a-
verea privata ale sieptelor judecie si
ale celoru unspredice cercuri ale fon-
dului regiu?

Repusulu lu aru fi astfelu prea
usioru, ca nu pote stă in nici o lega-
tura cugetabila precum nu stă cu
averea privata a individului singura-
tecu, séu a unei societăti actionaria
cari nu in virtutea legei electorală, ci
in virtutea si sanctitatea dreptului de
proprietate, cari este chiaru si la noi
prin constitutiunea tierei din anulu
1848 garantata, si fo'oscese propri-
etariulu averei, si dispune asupr'a ei.

Asemenea suntu garantate totu
prin constitutiunea tierei si cele-lalte
drepturi usuate si bine cästigate ale
cetătenilor de statu, si acestea se
potu cu atătu mai putienu detrage
prin dispositiunile noue locuitorilor
din fundulu regiu prin legea electo-
rala dietala asupr'a averei loru din
cestiune lipsindu in teritoriul fundu-
regiu atătu clas'a de ómeni privile-
giata cu drepturi nobilitari cătu si
acelea posessioni mari din comitate
prin care sa se pote rectifică censulu
enormu statoritu prin legea amintita.
Afara de acăst'a o astfelu de scur-
tare si despoiere a proprietarilor de
drepturile avute, stă chiaru cu intre-
gulu principiu alu constitutiunei Uni-
gariei in contradicere dupa care des-
voltarea constituionala in Ungaria
stă in latirea si in investi-
re a cetătenilor de statu
cu drepturi ér' nu incassare
a drepturilor si celoru
avute, precum sa facutu in casulu
de fatia.

Propunerea adusa pe bas'a §-lui
9 aline'a 3 din art. XII de lege ex
1876 este din motivele acestea pre-
deplinu justificata, precum si cam de
alta parte conclusulu majoritătiei din
siedintiele din 6 Noyembre 1876 in
punctele aretate pre deplinu de nepo-
liticu si nedreptu doveditu, căci comunele
si locuitorii eschisi pe venitoriu
dela proprietatea averei ale sieptelor
judecie si ale celoru unspredice cer-
curi din fondul regiu au folositu si au
esercitatu acestea drepturi pâna si
in universitatea de fatia alegendu-si
si triamitiendu deputatii loru prin
adunările scaunali.

Prin urmare fatia cu impartirea
teritoriala a tierei au fostu chiamarea
numai de a statori form'a, si modalita-

tatea de alegere la universitate pre-
bas'a conditiunilor de alegere de pâna
acum de către fostii alegatori ér' nu
de a scurtá pre acestei din urma dela
dreptulu avutu de alegere, si acestea
cu atătu mai vertosu cu cătu
conformu § 5. tes'a din urma a art.
XII de lege din 1876 resolvirea intre-
bărilor de proprietatea averei nu se
tiene de competitia universitatii —
si nici nu se potu resolví prin operatulu
asternutu de majoritate, ei tote
acestea intrebări stau sub competi-
tia tribunaleloru, din care motivu nici
nu pote universitatea a eschide pre
nimenea dela dreptulu avutu de pâna
acum si nici nu pote fi universitatea
judecatoriu in caus'a propria, precum
s'a intentat prin operatulu majorită-
tiei. Asiá dar' numai pe calea jude-
catorésca le compete tuturoru pár-
toru a-si aduce ducumentele si argu-
mintele loru la valóre, ér' nu de a
detrage unul altui'a dreptulu avutu
de alegere si esercitatu prin adună-
rile scaunali de pâna acum, precum
se straduesce majoritătea universi-
tătiei prin operatulu de fatia.

In fine adaugem ca acestu votu
separatu se va claudá la protocolu si
sa se astérra inaltului ministeriu reg.
de interne, că din motivele aduse
inaltu acela'si sa binevoiesca a intar-
conclusele majoritătiei numai cu mo-
dificările aduse prin minoritate.

Sabiu 10 Noyembre 1876.

„Budapesti Közlöny“ dela 22 Noyembre
publica unu emis u ministeriu reg.
de interne, prin care se interdice esportul
de cai. Emisulu intra in valóre
pentru fia-care oficiu de vama
dela diu'a de căndu oficiulu de vama
capeta emisulu in mâna.

Refusulu Germaniei de a par-
cipa la espositiunea din Parisu ce se
va arangá in anulu 1878, n'a lipsit
a face o adenca impressiune pretotin-
denea, cu deosebire asupr'a francezi-
loru, cari nu s'au asteptatul la unu
asemenea refusu. Francezii se temu de
o nouă invasiune din partea Germa-
niei. Se facu feliurite conjecturări asu-
pr'a motivelor ce au indemnătu pe
guvernulu prusso-germanu la acestu
refus categoricu si multi vedu in ac-
tulu acesta unu semnu reu pentru
pacea européna. Intr'adeveru lucruri
ce se petrecu astadi suntu de na-
tura a insuflă ingrigiri seriouse. Intre
asemenea impregnările temerile suntu
justificate si cine ne pote garantá, ca
prelänga dram'a sangerosa ce incepe
a se desvoltá in orientu nu vomu vedé
repetandu-se invasiunea dela 1870.
Epo'a unei pâci stabile e departe
de noi.

Unu corespondinte din Berlinu
comentéza acăst'a diferenția intre ger-
mani si francezi astfelu:

Că Ormuzd si Arimanu se lupta
in regiunile nôstre decidetore două
curente pentru participare seu repara-
ticipare la espositiunea din Parisu in
anulu 1878. Principele Bismark a de-
cisul in óra 12 prin unu votu negativu,
dupa ce cu putiene dile inainte prin-
cipele Hohenlohe pledase cu accentu
si caldura prelunga partecipare. Ger-
mani respingendu acăst'a invitare a
scrisu natiunei franceze — acăst'a nu
se pote negá — o epistola de renunța-
re internațională-sociale si de asteptu-
tati, ca flacările urei natiunali ce nu-

mai cu greu se potura suprimá voru
isbucnii cu mai mare fortia intre fran-
cezi in urm'a acestui afrontu — căci
de afrontu se considera la Parisu re-
fusulu germanu. Totusi nu putem
crede, ca principale Bismark s'a de-
terminat a nu participa prin nisice
consideratiuni politice mai inalte ce i
se atribue ici coela in escesulu de
zelu. Se presupune ca acestu refusul
sta intr'o intima legatura cu planurile
orientali ale Russiei. Perioada vechia
a resbelului in perspectiva se revesce
si se facu indegetări ca déca Francia
ar comite imprudentia de a vatenu
pe Germania Gorciakoff cu greu se va
demite a mai influenti in Berlinu. Se pre-
supune mai departe ca intre Russia si
imperiul germanu esiste o contielegere,
prin care Russiei i se dă mâna
libera in orientu, ier' Germaniei mâna
libera in apusu. Mai suntu si alte fan-
tasmagorii febrile. Prin aceste i se su-
pane ore-si cum politicei lui Bismark
rolulu unui agentu provocatoru, care
intaritandu fibrele natiunali ale Fran-
ciei sa o seduca pe acăst'a a dă Ger-
maniei ce sta la panda pretestu la
unu casus belli, in vreme ce Europa
aru fi destulu de ocupata in
orientu. Cu astfelui de mijloce, credem
noi cu fermitate, ca nu operéza
politica germană Principele Bismark
declarandu-se pentru neparticiparea
Germaniei la espositiunea din Parisu
din 1878 o face acăst'a probabilu pen-
truca pe inaltimile pe cari se afla
densulu a avutu ocazie de a ob-
servá ca pe tempulu acestui rendez-
vous international Europa nu va fi in
stare a se interesá seriosu de acăst'a
lupta de emulatiune ce va avea unu
folosu numai probleme. Cancelariul
germanu ar voia sa crutia indus-
triile germane de ostenelele, munc'a si
spesele ce suntu impreunate cu pre-
gatirea acestor jocuri olimpice mo-
derne si asiă densulu are curagiul
de a dă inca acum pe fatia refusulu
seu, chiaru cu pericolulu de a deveni
in Francia si mai impopularu decum
este. A deduce pericoli de resbelu din
acăstă insciintare, la acăst'a nu avem
inca nici unu temeu plausibilu.

Cartea verde.

Galati, 6 Noyembre 1876.
Astadi avem inaintea nostra
Cartea verde seu brosura ce
contine documentele oficiale privito-
rie la neutralitatea României, neutr-
alisarea Dunarei si diverse acte diplo-
matice. Acăstă lucrare s'a distribuitu
corpuri legiuitoru in siedint'a dela
3. Nov. — Cartea in cestiunea
contine 107 pagini in 4°, pe hartia velina
si cuvertura verde. Abia prima
astadi prin posta, nu putem nici sa
dăm unu comptu detaiatul de con-
tentul actelor cuprinse in ea, nici
sa reproducem actele in extensiunea
loru. Ne vom margini dar', pentru
 acestu numeru, a reproduce căteva
din actele cele mai principale relativu
la neutralitatea Dunarei, in care cesti-
unea pe cătu a fostu de corectu si
demnu limbagiul ministrului nostru
de externe de atunci, d. M. Cogalniceanu,
pe atătu Pórt'a a fostu migra-
tora si adese sicanatore, pâna ce in
fine ne recunoscu, implicitamente, neu-
tralisarea, gratia si concursului ce au
datu marile puteri justelor nostru
cereri.

Astfelui la 16/28 Iunie D. Cogal-
niceanu abordăza cestiunea neutrali-

sării Dunarii prin urmatórea telegrama adresata agentiei diplomaticie la Constantinopole.

TELEGRAMA.

Bucuresci, 16/28 Iunie 1876.

Din informatiunile ce primim din Belgradu resulta ca ostilitătile intre Serbi'a si Turci'a voru incepe ne incetatu si ca acésta din urma si aru propune de a urca vasele sele de resbelu in susulu Dunarei spre a atacá pe Serbi'a si despre tiermulu seu fluvial.

Tramiterea unei flote de resbelu in Dunarea, si mai cu séma in acésta parte a fluviului situata intre Serbi'a si Romani'a, aru putea sa aiba o mare influintia asupr'a determinárei drepturilor si obligatiunilor ce ne incumba cá tiéra neutra. Prin evenimente neprevediute vomu fi pót espusi a vedea neutralitatea nostra atacata.

In presenti'a acestoru eventualitati, mi propunu de a sesisá, de pre acum, pe representantii puterilor garante din Bucuresci.

Ve rogu asemenea a face, din partea d-vostra, demarsie pe lângă Sublim'a Pórtă pentru cá neutralisarea Dunarei si particularmente intre Negotinu si Varciorov'a sa fia respectata. Fipsati atentíunea sublim'e Porti asupr'a consecintelor ce aru putea nasce din unu refusu.

Ve-ti profitá de aceea'si ocasiune spre a cere Escelentie Sele Savfet-pasi'a cá sublim'a Pórtă sa se pronuncie in fine asupr'a recunoscerei titlului de Romani'a, spunendu-i cu unu limbagiu firmu ca Turci'a ne datorisce mai multu decatú unu titlu la solutiunea acestei cestiuni ce se traganéza de unu numeru de ani.

(Semnatu) Cogalnicénu..

Agentulu diplomaticu a Romaniei la Constantinopole câtra ministrulu de externe respunde:

TELEGRAMA.

Per'a, 18/30 Iunie 1876.

Amu supusu lui Savfet-pasi'a cestiunea neutralisárei Dunarei intre Negotinu si Varciorov'a. Amu spriginitu acésta cerere pe tóte consideratiunile din telegram'a Esclentiei Vóstre. Pentru a-lu face se simta consecintiele unui refusu, amu crediutu necesariu a-i desvoltá drepturile si datoriele unei tieri neutre, proba Belg'a in 1870; amu conchisu ca, déca neutralitatea nu se decide in principiu, inainte de ori-ce ostilitate, Romani'a aru puté fi obligata a luá dispositiunile necesare pentru a respectá drepturile si a indeplini datoriele sele. Savfet-pasi'a pare a fi sesisatu justiti'a cererei nostra, mi-a disu ca dupa elu Pórt'a trebuie a evitá ori-ce causa de conflictu cu Romani'a putendu se o tarésca fára voi'a ei in evenimente; a promisu ca se va consultá cu marele viziru si a-mi dá respunsulu poimâne Sâmbata. Spre a-i vení in ajutoriu, i-amu datu, pentru simpla aducere aminte, lectura depesiei. Déca Sâmbata Savfet-pasi'a 'mi va dá unu respunsu vagu séu dilatoriu, trebuie se 'i declaru ca amu missiunea de a-i pune cestiunea prin o nota oficiala?

(Semnatu) generalu Ghic'a.

Ministrulu de externe câtra agentulu diplomaticu a Romaniei la Constantinopole.

TELEGRAMA.

Bucuresci, 18/30 Iunie 1876.

Déca respunsulu lui Savfet-pasi'a este vagu si dilatoriu, sunteti autorisatu a pune cestiunea prin nota oficiala. Faceti a reesi in acésta nota ca guvernulu va observá legalmente neutralitatea, inse elu este decisu a o face se fia respectata.

(Semnatu) Cogalnicénu..

In adeveru prevederile agentului nostru nu l'au insielatu, respunsulu fu pe cătu se pót evasivu, numeróse intrevorbiri avura locu cu Savfet-pasi'a,

si o nota oficiala se remise asupr'a cestiunei. Turci'a continuà a fi rezervata si a eludá cestiunea prin diferite finetie. Atunci ministrulu de externe adresà la 22 Iunie 1876 urmatórea telegrama câtra agentulu nostru din Constantinopole:

TELEGRAMA.

Repusnulu verbalu a lui Savfet-pasi'a nu ne satisface de locu. Acésta stare de nelinisce face se sufere co merciulu tuturor natiunilor si a nostru in particularu. Dejá o parte din transactiuni si chiaru din navigatiune este intrerupta. Ne importă a asigurá comerciulu internationalu prin neutralisarea Dunarei. Ve autorisu a revení prin o a dón'a nota si a invocá asemenee consideratiunile comerciale ce militéza in favórea cererei nostra, spinginita de puterile garante. Declarati categoricu Pórtiei, ca déca in celu mai scurtu terminu nu vomu avé din par tea sea asigurári formale si positive asupr'a neutralisárei Dunarei, noi vomu declará noi insine acésta neutralisatiune in interesulu comerciului in generalu, si pe risiculu si pericolulu nostru, facendu-o se fia respectata prin tóte mijlocele de cari disponemu, si acésta va fi publicatu in tóte porturile nostra.

(Semnatu) Cogalnicénu..

In fine, dupa lungi tratári si remiterea unei a dón'a note oficiale, dupa ce Turci'a facu totulu spre a ocolí cestiunea, la 26 Iunie in sfersitu agentulu nostru anuncia urmatoriulu respunsu:

TELEGRAMA.

Per'a, 26 Iunie 1876.

Nr. 1,145 — In fine amu obtinutu dela Savfet-pasi'a unu respunsu scrisu; e aprope tocmai ceea ce creeamu, afara de cuventulu de neutralitate si cu penibile sforțiari destulu spre a reduce importantia nostra. Eata conclusiunea mai testuala a acestei lungi note, de pe care veti primi copia prin curierulu viitoriu: „Fiindu ca guvernulu princiariu asigura ca insul'a Ada-Kale nu va fi nici atacata, nici amerintiata de serbi, si ca se angagéza a impiedecá in partea Dunárei dintre gurele Timocului si Varciorov'a ori-ce transportu de arme, materialu de resbelu si voluntari pentru Serbi'a, guvernulu imperialu de partea sea va dà ordinu vaseloru sele de a nu trece gurele Timocului. Guvernulu imperialu este persuadatu ca acestu acordu va garantá comerciului securitatea, puindu tiermulu stângu a Dunárei, intre punctele susu dise, la adaptu de incercările resbelului, etc.“

Dupa acésta s'a luatu nota oficiala de agenti'a nostra de declararea neutralitătiei Dunárei si s'a angageatu, sub despargubire, a se aprovisioná cu alimente garnisón'a dela Ada-Kale.

Amu fi fericiti se nu intârdiámu a vedé cătu mai curendu dându-se la lumina si actele diplomatice din tempul dhu V. Boerescu. Abilitatea si demnitatea cu cari acestu eminentu barbatu a sciutu se conduca cestiunile independentie nostra economice ne autorisà de pe acum a crede ca voru fi nisce adeverate titluri de mândria pentru Romani'a. Ne aducem aminte ca chiaru senatulu trecutu, dupa o declarare a dhu Desliu, ce vediucorespondint'a diplomatica, a marturit u acésta in unanimitate. Se adastámu cu incredere dela viitoriu si punerea in lumina a acestoru acte.

„V. C.“

Corespondintia.

Sabiuu, 12/24 Nov. 1876.

(Cum se persifléza in diurnalele nemtilor nostru armat'a respective milit'a din Romani'a!) Unu asiá numitii „Special Correspondent“ alu diurnalului „Deutsche Zeitung“ voiajandu prin principatele Serbiei si Romaniei, in reportulu seu de lângă

Dunarea de josu, datatu din Galati, 15 Novembre a. c. si publicatu in Nr. 1755 alu susu amintitului diuariu, — dupa ce aretă cum i — a caracterisatu unu oficieru rusescu, ticalos'i, demoralisarea si lasitatea armatei serbiane, — trece la milit'a romana, carea tocmai in dilele trecute se chiamà si concentrà la mobilisare si pre carea némtiulu (ori jidanulu) se incumete a o depinge cu cele mai urite colori, presentandu-o publicului seu cu epitetu: Pentru rusi armat'a militielor serbesci erá o armata, de-si rea, trupele romanesci inse intrecu cu miserabilitatea totu ce pote vedé unu militaru. Apoi continuandu-si raportulu aréta cum soldatii romani veniti dela sate la regimentele si batalionele loru respective, suntu neadjustati, si neecuipati militaresce, ci guguliti in nisce imbracaminte tieraneschi sdrentiose ne-spalte, de unu esterior debilu si demnu de compatimirea privitorului civilisatu.

Spune mai departe lectorilor sei dela „Deut. Ztg.“ cum gemu pe stradele Galatiului soldatii romani cari abia si potu scôte picioarele incaltiate in opinci — din tin'a cea mare; cum conturba somnulu si liniscea cetătinilor prin tumulte si escesse nocturne — alarmandu orasulu si tóte stradele cu tobe si trâmbiti, cá si cându, ei ticalosii, au se intre acusi in campania, sa atace de nou pre turci si sa repórtate victoria!

Dar' ce-lu supera mai tare pre Spezial-Corespondentulu némtiulu este aceea: ca a vediutu cu ochii multime de soldati si oficeri superiori si inferiori din garnisónele armatei rusesci simpatisandu si fraternisandu cu acei amariti si sdrentiosi de soldati romani, la cari i-a fostu gróza sa se uite, necum sa-i considere de soldati adeverati, de cari inteleptii Romaniei se lauda, ca aru avé 80,000 combatanti; er' la finea pamphletului seu, dlu specialu corespondentu incheia cu expectoratiunea: „Pofit mu astfelu este armat'a Romanie i cea vestita, carea e destinata se ocupe Bulgaria, celu mai bunu nutretiu de tunuri (Kanonenfutter).“

Ei bine n'ai ce-i face némtiului, trebuie ca si densulu, cá mai toti scriblerii diurnalelor mari si respondite cum este si „Deut. Ztg.“, sora de cruce cu „Neue freie Presse“ din Vien'a si altele, prin multele si incordatele excursiuni ce le-au facutu asta tómna pe câmpulu de resbelu turco-serbu si muntenegrinu, va fi avendu doreri de ochi si devenindu scurtu la vederi, prin ochilarii sei de buna séma n'a potutu distinge bine: care si cum este milit'a romana, cari dintre soldati aparțin la garnisónele de servitulu activu actualu adjustati si equipati dupa tóte prescriptele, formele si recerintiele militarie, si cari suntu acei'a ce — in Romaniei si acum se sustienu adeca asiá numitii „granicieri“ cum erau odinióra si la noi in Austri'a grancierii din custatele, dar' mai apoi desfintatele confinii militarie transilvane si banatice.

Apoi este probabilu si aceea: ca chiaru atunci, cându némtiulu nostru „Spezial-Correspondente“ dela „Deutsche Zeitung“ s'a primblatu pe stradele Galatiului a vediutu cum soldatii concediatu (urlauberii) ori reservistii (Reserve-Mannschaft) chiamati la despartieminte trupelor respective, regimentele ori batalionele loru, au sositu — firesce in imbracaminte loru proprii tieraneschi, si dora celea mai inechite portate — precum buna óra 'i vedemu si noi in totu anulu pre ai nostri soldati in asemenea aparintia, — adeca pre acei'a, cari pe tempu de pace suntu concediatu séu chiaru si pe reservistii tramisi acasa; dar' cari ori la esercitii, ori la manevre se chama la comandele de dépôt unde, déca suntu si pre cătu se ajungu l't se dau uniforme, schimbându-si imbra-

camintele proprii tieraneschi; iér' déca nu se ajungu facu esercitii in hainele cum le au.*)

Au mai batjocorit u nemtii si compatriotii magiari armat'a Romaniei; cestu felu de ómeni cu condeiulu de rotogolulu pamentului si nicairi, batjocoreau armat'a nostra propria incátu era compusa de români atunci, cându se intorceau dela câmpulu de lupta.

Osténulu român chiamatu la arme in contr'a inimicului, n'a prea cauñatu la uniforma si adjustare cochetă esterioá, ci insufletit u internulu seu de bravur'a strabunilor, pururea s'a manifestatu demnu de chiamarea martiala; ceea ce inimicului cu toti agentii si Special-Corespondentii loru voru si sciindu prea bine; er' de nu, frundiarésca istoria, cetésca evenimentele epocali de seculi; reimprospeteze-si in memoria celea din 1848/49, cându românulu grancieriu imbracatu tieranesce si incalzitatu in opinci, dar' inarmatu cum se cuvine a fostu spaim'a infioratória inimicului insinoratu si impenatu.

Celea manifestate de atunci incóci, in bataliele Austro-Italiane, la anulu 1859 dreptu reminiscintie dela Magent'a Monte belo Solferino si in urma la 1866 dela Custozza credem a fi dovedi faptice si destulu de eclatante spre a resfrânge si deminti persiflagele nemtiesci — jidane si a li aretă cum a fostu totudeun'a, cum este si cum sperámu ca pururea va fi ostasiulu român, cându inimicul 'lu provoca si silesce a manuuí arm'a!!

Fostulu granicieriu.

Bucuresci 8/20 Nov.
Astadi amu avutu ocasiune sa vedu divisiunea II, concentrata aici. Inca pe la 11 ore inainte de amédi tóte trupele, care facu parte din acésta divisiune, erau asiediate la siosele. Infanteria stá in linia strensa dela capulu podului pâna la Baneas'a; in dosulu ei, pe câmpu, erau calarasii, rosiorii, corpulu de geniu, corpulu satitari si artileria.

Unu mare numen de Bucuresceni au fostu esitu parte cu trasuri, parte pe josu, cá sa védia ostirea adunata. Pentru Bucuresci inse numerulu privitoriu aru fi pututu sa fia mai mare.

Pe la unu ceasu dupa amédi a sositu Mari'a Sea Domnitorulu cu statulu majoru, a primtu raportulu dela comandantulu divisiunei, Generalul Zefcari, a inaintatu dealungulu liniei, a vediutu tóte trupele, apoi, pe la doué ore s'a intorsu in fruntea divisiunei pe Calea Mogosioiei la Piati'a Academiei, unde avea sa defileze trupele.

In vremea acésta Calea Mogosioiei, Bulevardulu si Piati'a Academiei s'a fostu umplutu cu ómenii, ce se indesuau spre a vedea trupele, astfelu, incátu numai escadronulu de gendarmi, ce venea inaintea Mariei Sele Domnitorului, deschidea cale pentru ostirea care ocupá intrég'a strada si o parte mare din Siosea.

La doué si jumetate Mari'a Sea Domnitorulu a sositu in fatia Academiei si s'a oprit u cu suit'a sea inaintea statuei lui Mihai Vitezulu.

Imediat dupa acésta au defilatu elevii scólei militarie (peste 50), apoi s'a asiediatu in fatia cu statu'a remainedu in tóta vremea cá privitorii.

Divisiunea a defilatu in urmatoriulu săru: venatorii, — regimentulu I de infanteria, — regimentulu VI de infanteria, — regimentulu V. de dorobanti, — venatorii, — regimentulu III de dorobanti, — regimentulu III.

*) De venia „Spez. Corr.“ aici la Sibiu asta tómna cându erau concentrările militare, la manevre, — poté se védă asemenee soldati reservisti cu sutele fără uniforma.

de infanteria, — regim. VII de dorobanti, — corpulu de geniu cu aparatele telegrafice si cu faurari'a, — corpulu sanitariu cu ambulantie, — ambulantiele particularilor, — o baterie calare, — trei baterii pedestre, — două regimenter de calarasi, — un regimentu de rosiori. —

Defilarea s'a sfarsit la $3\frac{1}{2}$ ore. Ve-ti scî, Domnule Redactoru, ca se vorbi multe reale si pote mai putine bune despre starea, in care aru fi fostu avendu sa se afle armat'a româna. Astadi ori-cine a potutu sa se incredintieze despre adeveratul adeveru: multi au remas multiamiti, multi au fostu uimiti si era-si multi au trebuitu sa taca. —

Intrég'a infanteria are pusei Peabody; cavaleria de asemenea are carabine usioare si spornice; artileria inse n'avea decât două baterii de sistemul Krupp, montate cu totul din nou. Cătu pentru corpulu de geniu si acelui sanitariu, acestia, intocmai că si furierii, totu-dun'a au fostu recunoscute că organisme de modelu.

Tôte trupele, afara de dorobanti, suntu din chipiu pâna in cisme imbracate in nou, astfelui, ca fia-care pedestrasiu ori calaretii, are celu putin două renduri de imbracaminte.

Dorobantii nu suntu inse in desculu echipati pentru o campania de iarna. Ei au cioreci grosi si mantele bune de-si putiene noue. Pe sub mantele ei nu au inse decât bluse de pânza. Românulu e deprinsu cu frigulu, cu tôte acestea, aceste bluse subtieri in vreme de iarna aru putea sa fia superacióse. Se vorbesce ca li se voru dâ cojocé scurte, precum an pompierii. — Precum sciti, dorobantii erau incalziti cu opinci. Si ómenii preferu pe vreme uscata acestu incalzientu usioru, cu care suntu deprinsi. Pe vreme ploioasa elu nu e inse practicu. Pentru aceea fia-care dorobantii primesce pe lângă opinci si o parechia de cisme. Astadi nu era decât unu regimentu fără de cisme.

Caii la corpulu de geniu, la corpulu sanitariu si la artilleria, in mare parte cumpereati de pe acum, suntu mai multu ori mai putieni prosti. Rosiorii au inse mari si bine hraniti. Cu tôte aceste lumea a remas uimita de buiestri frumosi ai calarasilor. Si intr'adeveru i se pune omului intrebarea, de unde s'a gasit in judecările dimprejurulu Bucurescilor atât de multi si atât de bine plamaditi cai.

Indeobse din'a de astadi trebuie sa fi schimbatur parerile multora si pentru multi, cari nu cunoscu mai de aproape populatiunea româna, ea trebuesce sa fi fostu o di de bucuria. Caletorindu pe la tiéra omulu nu-si pote dâ séma despre ómeni că si acum, cându ii vede din tôte părtilor adunati cu mijile la unu locu. Si in acesta privintia armat'a regulata e unu lucru, din care prea lesne putem concluderii false.

Pentru ori-care militariu e fără indoiéla o placere a vedea pe regimenterle de infanteria si cu deosebire pe venatori standu in frontu, inaintandu cu pasi usiori ori desvoltandu-se tacticesce pe câmpulu intinsu; si o mai mare placere e a vedea pe rosiori că si cându aru fi crescuti pe caii loru, usiori si nesuperati de ori-ce miscare. Acesti ómeni inse, inrolati de teneri, purtati mereu in servitiul militaru de prin orasie, scosi din vieti'a loru obicinuita si tienuti in vieti'a de casarma, suntu in mare parte slabiciosi la infatisiare si mai multu ori mai putieni palidi. Cu deosebire rosiorii, cari petrecu mereu in grajduri, purtandu mai multa grija de caii loru decât de sine insi-si, rosiorii nu putieni paru a fi esit: din spitalu. Pe lângă tôte marea parte a acestorii ómeni suntu munteni, căror'a nu le priesce vieti'a dela câmpie.

N'avemu inse decât sa vedem pe dorobanti si pe calarasi, spre a ne incredintia, ca acestia suntu ómeni,

care prindu putere in câmpu: se ducu palidi la batae si rumeni se intorcu, déca se mai intorcu.

Dorobantii inse si calarasii suntu rumeni si acum. Ei vinu de acasa, dela vieti'a loru obicinuita. Deprinderile militare le-au facutu prin sate si prin judetie in dumineci si in dilele de servatori; servitu militariu au facutu totu pe la tiéra: astfelui ei au petrecut forte putieni intre impregiurari, care nu le priescu si s'a potutu desvoltă indeplinu. Intrenii ni se infatiasiada romanulu, precum ni l'a datu Ddieu; ei suntu peptosi, rumeni, ageri la privire, iera pasulu loru apasa greu asupr'a pamentului, incătu vediendu-i defilându, parca nu ei se misca, ci pamentul se clatina sub greutatea regimentului. Cu deosebire inse două regimenter au fostu, asupr'a căror'a s'a oprit privirile tuturor: mocanii din Ialomiti'a, indeobste ómeni scurti, peptosi, indesati si dirji la infatisiare, si granicerii dela munte, ómeni inalti, spatosi si deprinsi din copilarie cu trafulu ostenscu.

Se vorbesce multu despre calitatile militare a deosebitelor popore, — multu se vorbesce in diu'a de astadi despre viteje. Ei! nu sciu déca acesti ómeni suntu viteji; nu s'a luptatu inca. Sciu inse, ca suntu impregiurari intre care cei mai fricosi ómeni suntu cei mai cutezatori si acest'a me face se banuiescu ca chiaru si cei mai lasi ómeni, adeca jidani, aru fi viteji, cându aru fi "vorb'a de vitejie." Indata inse ce e vorb'a de Krupp, de Uchatius si de Peabody, francesii suntu batuti de cătra germanii, care nu pretindu a fi viteji, ci se multiamescu a fi supusi orbesce, indelungu rabdatorii si cumpatati in fatia cu vrajmasiulu. Aceste trei calitatii le are si osteanulu românu: supusu, cumpatatu si rabduriu e românulu chiaru si fără a fi osteanu. Nu mai departe decât acum, cu ocaziunea mobilisarei, s'a potutu ori-cine incredintia despre acest'a. Dela Buzeu pâna la Bucuresci, cale de 36 ore, ómenii au venit prin plôie, reu imbracati si, in urm'a unei gresieli administrative, fără a fi mâncat: ei au sositu inse veseli, precum totu-dun'a suntu. Ministrul de resbelu a fostu interpelat in camera: dar' astfelui de români erau aceia, care l'au interpelat.

Osteanului românu nu i trebuie decât o buna comanda pentru că elu sa-si faca dator'a: bine comandatul elu sta că crescutu din patimentu ori merge orbesce inainte.

Cătu inse pentru comanda, lumea o banuiesce. Sergeantii români suntu buni. De asemenea suntu buni si pentru trupele, care suntu mobilisate destui oficieri. Cu deosebire oficerii tineri promitut multu. Afara de acest'a mai suntu in scôlele militare destui tineri bine formati. Indata inse ce ne-amu radicatu mai susu dela capitanu, oficerii buni suntu mai rari. Atât in statul majoru cătu si la trupe suntu majori si coloneli inteligenți, iubitori de causa si traiti in traiu ostenscu: ei nu suntu inse indestulu de bine impartiti. Multi dintre densii iau parte la vieti'a politica si astfelui se punu in contradicere cu datorile loru de ostensi. — Tôte aceste suntu inse banuiali: sa-i vedem in lupta si atunci vomu puté vorbi mai lamurit.

Cându vedu inse spiritulu, care domnesce atât in armata cătu si in publicu, 'mi vine sa me indoiescu de adeverul celor, ce se dicu prin diuare. Aici se vorbesce despre evenimentatea unui resbelu că despre o serbatore natuinala, pe care lumea o doresce, cu tôte ca scie, ca ea va costa multi bani.

"Bine! 'mi dice unu betranu, vedindu trupele defilându, nu e pecatu de Ddieu, că asemenea ómeni se fia dusi intre glontie!"

Intrebu pe unu soldatu: "Ei! mergeti in resbelu!"

"Nu sciu, 'mi respunde elu, — asiá se dice!"

"Cu cine aveti sa ve bateti?"

"Sciu eu! — respunde elu indiferentu. — Ne-omu bate si noi cu cine-va, déca-i odata vorb'a sa ne batem!"

Unu neamtiu, vediendu lucrurile, aru trebui se dica: Das treibt man hier wie ein Geschäft."

Cetimur urmatorulu forte coloratru articulu in "Curierulu de Iassi":

Credintele russesci despre orientu.

Netagaduitu ca istoria Russiei, studiata in legatur'a ei de cause si efecte, ne va areta unu felu de unitate de desvoltare, precum nu o intalnim la unu altu poporu. La poporele mari ale Europei observâmu mai cu séma unu felu de slabitorie lupte interne; ori-cătu de inseminate aru fi succesele loru in afara, inlaintru reapare dupa incheierea ori-cărei pacienti a vecinicu viua a desbinarei; afara de aca statele europene, de căte ori suntu batute, 'si muta óremu cum currentulu loru istoricu, vedu lucrurile cu alti ochi de cum le vediuse mai inainte. N'are cineva decât sa privescă la Francia de astadi, pentru a constată ca ea, in politic'a ei in afara, nu mai este Francia lui Napoleon alu III-lea. Totu astfelui prin resboiu delu 1866 painjenisulu istoricu de planuri alu casei de Austria au suferit o ruptura atât de mare, incătu nici nu mai sémana cu dispositi'a de mai inainte a firelor diplomatici si resboinice. Cu unu cuventu statele Europei lucrâza in modu casuisticu, se schimba in afara cu ori-ce schimbare din launtru, nu au acea ficsitate energica, pre care o manifesteză Russi'a. Acesta din urma putere este pote unic'a, care batandu s'a latit, batuta n'a perdu niciunu său aprope nemicu, căci in launtrulu ei totu s'a facutu pre incetulu, fără nici unu felu de saritura; nici o batalie perdu n'a facut-o sa pierda tient'a fipsata inainte de o mia de ani inca; ea nu vede cu alti ochi decât cu aceia'si pre care i avea la intemeierea uriasiei sele puteri.

Dela intemeierea dinastiei scandinave de cătra Ruricu, (862 d. Chr.) dela mutarea capitalei din Novgorod la Chievu, dela resboiele cu imperati bizantini, duréza acesta tragere de inima a slavilor pentru Tiarigradu, si precum Rom'a eră cuibulu de aur spre care trageau poporele vechi germanice, totu astfelui Rom'a noua său Tiarigradulu a fostu visulu neimbrantru alu slavilor de nordu.

Din secululu alu 13-lea pâna la alu 15-lea domni'a tatarilor intuneca istoria rusescă, dara indata ce cu Tamerlanu a intrat discordia intre acesti'a, Ivanu Vasilievici (1462—1503) aduna intr'o singura mâna hatiurile russesci. Acestea a luat in casatorie o principesa bizantina (că si Vladislavu I la 1015) si tota politic'a a consistat in unificarea statului, pre care Ivanu alu IV celu cumplit o si aduce la indeplinire cu tôte mijlocele. De odata cu intarirea ideei statului, se incepe inse si o politica esterioara, care a consistat in folosirea de tôte disbinariile poporelor straine, din sumutiarea chiaru a acestor'a unulu impotriv'a altu'a.

Dupa stingerea dinastiei lui Rurik cu Fedor I (1598) si dupa căti-va dinasti alesi, urmă la 1613 dinastia Romanovilor, care a continuat intrată politic'a de unanimitate in launtru, cucerire in afara, si mai cu séma indusmanirea intre ei a inamicilor Russiei. Pre atunci Poloni'a si Suedia erau puteri mari in Europa; cu tôte acestea Alecsei, tatalu lui Petru cel mare au isbutit a indusmani aceste două state si a culege folose. Cându electorulu Fredericu Vilhelm de Brandenburg se coalisă cu Suedia pentru

a scapă Prussi'a de sub suveranitatea polona, Tiarulu cucerí Smolensc si Severia dela poloni si aduse pre cazacii din sudu sub ascultarea sea. E de prisosu de a areta cum Svedia si Polonia si-au topit puterile intre ele si cum Russi'a a cästigatu însemnate si mari provincii dela amendoue si cum mai tardiu Poloni'a au fostu impartita de cătra ea.

Dara nu eră perduto din ochi nici imperiulu bizantinu. Austri'a cästigase pre acestu terenu multu. Cu tôte acestea vedem si aici ca influinti'a austriaca in orientu cedéza in cetu incetu celei russesci, cum Russi'a cästiga provincie dupa provincie, cum le liberéza celu putien de sub domni'a turcesca, cum in acesta liberare e secundata de puterile Europei, de englesi si francesi s. a.

(Va urmă)

Societatea academică româna.

(Fine)

IV. Premie Nasturelu.
(din seri'a B, pentru opere publicate.)

Conformu decisiunei societății academice din sesiunea anului 1876, se pune in cunoscintia publicului urmatorele dispositiuni din codicilele respectului intru tericire C. Nasturelu Herascu:

B. Premie pentru opere publicate.

"In totu anulu societatea academică româna va avea premiu, din veniturile fondului Nasturelu, o carte tiparita originala, in limb'a româna, care se va socoti de cătra societate că cea mai buna publicatiune aparuta in cursulu anului. Aceste premie vor fi de două specie:

1. In trei ani consecutivi, de-a rendulu, se va decerne cătu unu premiu de patru mii lei n. 4000 l. n. minimum, la cea mai buna carte aparuta in cursulu anului espiratu;

2. Ier' in alu patrulea anu se va decerne unu premiu fissu de lei noi 12,000 carele se va numi "Marele Premiu Nasturelu," operei care va fi judecata că publicatiunea de catenea ce va fi aparuta in cursulu celor patru ani precedenti. Acestu premiu nu se va poté decerne unei lucrări care va fi obtinutu dejá unulu din premiele anuale, decât defalcându dintr'ensulu valoarea premiului precedent.

Operele ce se voru recompensă cu acest'a a două'a serie de premie, voru tractă cu preferintia despre materiale urmatore:

a). Scieri serișe de istoria si de sciintele accesorie si de sciintele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria tierilor române;

b). Scieri de religiunea ortodoxă, de morale practica si de philosophia;

c). Scieri de sciintie politice si de economia sociale;

d). Tractate originali despre sciintie esacte;

e). Scieri encyclopedice, precum dictionarie de istoria si geographia, in cari se intre si istoria si geographia Romaniei; dictionarie generali sau partiali de sciintie esacte, de arti si meseria, , de administratiune si jurisprudentia, si alte asemenei lucrări utili si bine intogmite;

f). Cărți didactice de o valoare semnificativa si că cuprinsu;

g). Dictionarie limbistice in limb'a românesca mai alesu pentru limbele antice si orientali, adeca limb'a latina, elena, sanscrita, hebraica, arabă, turca, slavona vechia, si altele;

h). Publicatiuni si lucrări artistice de o valoare serișă, adeca relative la artile plastice, archiectura, sculptura, pictura, gravura, si chiaru opere muzicale serișe, pre cari aceste tôte societatea academică româna le va apreția atunci, cându si va intinde activitatea ei si asupr'a tutulor materialor de Belle-Arti.

i) Scrisori de pura literatura româna, in prosa si in versuri, precum poeme, drame si comedie seriose, — mai alesu subiecte nationali, — si orice alte opere de inaltă literatură. Acestora mai cu séma asiu dorí sa se acorde „Marele Premiu Nasturelui,” cându voru fi judecate că avendu unu meritu cu totulu superior, spre a se dà astfelui o incuriare mai puternica desvoltării literaturii nationale.”

Spre indeplinirea acestor dispozituni, societatea academica română a regalut cele urmatore:

1. Primulu siru de 4 ani prevedutu in dispositiunile testatorei, atingatore de acésta serie de premie, se va incepe in anul viitoriu 1877, si se va continua in 1878 si 1879, astfelui ca in anul 1880 se va presenta pentru prim'a óra casulu de a se decerne marele premiu Nasturelui de 12,000 lei noi; iér' in anii 1877, 1878 si 1879, se va dà neaperatu căte unu premiu de 4,000 lei noi celei mai bune cărti publicate, respectivu, in cursulu fia-cărui a din acesti ani.

2. Toti autorii cari voru dorí sa concure la premiele anuali din acésta a dôu'a serie de premie Nasturelui, suntu autorisati si invitati că sa trimita, mai nainte de deschiderea sessiunei anuale a societătiei academice române, unu numeru celu putienu de 12 exemplare tiparite din cartea loru, la delegatiunea societătiei, in Bucuresci (localul academiei), osebitu de exemplare pe cari voru voi sa le ofere deadreptul cătra unii seu toti membri actuali ai societătiei, fără că acésta ultima procedura sa fia cătusi de putienu obligatória.

NB. Se nu se pérla din vedere ca operele propuse la concursu trebuia sa fia publicate in restempulu anului eurgatoriu, adeca cu incepere dela ultim'a sessiune anuale a societătiei academice; astfelui, spre exemplu, in sessiunea societătiei din 1877, voru puté se intre la concursu numai cărtile publicate dela 15 Augustu 1876 inainte, si totu astfelui pe viitoriu; iér' in sessiunea din 1880, voru puté concure la marele premiu Nasturelui toté cărtile publicate dela 15 Augustu 1876 pâna in diu'a intrunirei membrilor la sessiunea din 1880.

3. La concursu se potu presenta si opuri preincuite in noue editiuni, cari se voru fi retiparitu in cursulu anului inse numai de autori in viétia.

4. Dupa cuprinderea chiaru a testamentului, traductiunile din limbe straine suntu escluse dela concursu; se va face inse exceptiune pentru acele traductiuni de pe opuri straine clasice, cari:

1. Séu prin dificultătile invinse ale unei perfecte reproduceri in versuri românesci voru constituí adevărate opuri literarie ale limbei române;

2. Séu prin anessarea de elucidări si de note scintifice, cu totulu propriu traducatoiului, 'si voru fi insusiti mertele unoru lucrări originali in limb'a româna.

5. Cărtile premiate de societatea academica română din alte fonduri ale sele, séu cele tiparite din initiativa si cu spesele ei, nu potu intrá la concursu pentru premiele Nasturelui din seri'a B.

6. Premiele Nasturelui din seri'a B se potu acordá, nu numai unoru opuri complete, ci si părții unui opu tiparitu in cursulu anului, cu condițiune inse că acésta parte se fia de valórea si de intinderea unui volumu si nu de ale unei simple fascioare. (minimum 400 pag. form. 8, garmondu.)

Premiarea unei părți a unui opu la unu concursu anuale nu impedeaca premiarea unei alte părți din acelasi opu la unu concursu posterior.

7. Opurile anonime si pseudonime nu voru puté fi admise la concursulu cărilor tiparite, iéra autorii loru, spre

a primí premiele acordate, voru trebuí sa justifice proprietatea loru.

Scrisi telegrafice.

(Din foile „H. Ztg.” si „S. T. Bl.”)

Lemberg 23 Nov. Pe drumulu de feru Kiev — Odess'a s'a sistat transportulu de passageri.

Berlinu 22 Novembre. Lord Salisbury a sosi aici astadi de séra.

London 22 Novembre. „Morning Post” publica o scrisore a principelui Czartoryski datata din Parisu, prin care se demintu tóte faimete despre o rascóla polona.

Petersburg 22 Novembre. Imperatulu s'a esprimatu in dilele din urma in fatia mai multoru persoane de insemnatate, ca elu speréza inca in sustinerea pâcei, este inse ingagiata onórea sea si a Russiei pentru căstigarea autonomiei cunoscutele provincie turcescii.

Bucuresci 22 Novembre. Adress'a se natului cătra Domnitorulu inca accentuëza neutralitatea. Domnitorulu a respunsu că si camerei.

Camer'a a votat creditele suplimentari.

Belgradu 22 Novembre. Toti ministri au demissiunatu. Motivulu este necunoscutu. Armat'a Serbiei se dirige tóta spre Drin'a pentru eventual'a ocupare a Bosniei.

Constantinopole 18 Novembre. Comisiunea insarcinata cu elaborarea constitutiunii a terminat lucările sele si a comunicat proiectul cu marele veziru. Constitutiunea se va promulgá si pune in aplicare inainte de intrunirea conferintei.

Constantinopole 22 Novembre. Edhem pasi'a, ambasadorulu turcescu din Berlinu este denumitul de alu doilea plenipotentiatu dia partea Portiei la conferintia.

Belgradu 22 Novembre. Ministeriulu a demissiunatu eri dara nu i s'a primitu demissiunea. Rusii sosescu in masse preste Cladova. Se astépta unu despartimentu de cosaci, cari servescu de avantgard'a unui corpuss rusescu de 50,000 ómeni. Cu Marinovici a plecatu si principele Wrede si cons. gen. Kvarzov. Armat'a serbescă va operá că aripa drépta in Bosni'a. Comand'a o va ave generalulu rusescu Semec'a, a cărui capu de statu majoru va fi colonelulu Lesianinu. Aici se astépta si unu comisariu civilu rusescu. Noulu consulul generalu francescu Berusolle a immanuatu principiu creditivele.

Belgradu 22 Novembre. Capulu partidei conservative, esministrulu Marinovici este tramis la Petersburg pentru ameliorarea relatiunilor personali. Lini'a de demarcatiune la Timocu s'a statoritu definitiv.

Vien'a 22 Novembre. Germania facu Angliai o propunere mijlocitoare, dupa carea Angliai sa nu impedece ocuparea Bulgariei cu trupe russesci, deca Russia se obliga a se retrage, dupa punerea in lucrare a reformelor, celu multu pâna la 1 Septembre 1877.

Viena 23 Novemb're. Sub presidiulu imperatului, avu locu astadi unu consiliu de ministri de mare insemnatate politica. — Statutulu de banca publicatu nu se bucura de partinire in opiniunea publica.

Viena 23 Novembre. Directiunea bancii națiunale austriace a votat unanimu rezolutiunile propuse de comitetulu emis u spre acestu scopu, si adeca: exprima parerea de reu amenduroror ministrilor de finantie, pentru-ca directiunea si comitetulu nu pote recomandá adunârei generale a actiunilor bancei acceptarea statutului si regulamentului pentru proiectat'a societate de banca austro-unguresca. Directiunea propune regimeloru o banca națiunala comună, cărei sa i se dea de nou privilegiul de a emite note. Transportarea unei părți din vîstier'a metalica la Budapest'a este superflua si fără scopu.

Ragus'a 23 Novembre. Corvett'a turcesca „Muzzafer” a parasit portul dela Gravos'a spre a evitá visitatiunea ordinata in causa de contrabanda, ca tóte ca insinu-

ase ca e fortata a pausá acolo, ceea ce in realitate n'a fostu.

Berlinu 23 Novembre. Imperatulu a conferit u eri si astadi cu principele Bismarck si la 1 óra a primitu pre lord Salisbury, plenipotentiatulu englesu.

Petersburg 23 Nov. Imperatulu a primitu alaltaieri pre ambasadorulu austro-ungurescu si a repetit u asigurările sele ca doresce pacea.

Vien'a 24 Novembre. Se vorbesce ca cabinetulu Auersperg se retrage.

Aten'a 24 Novembre. Camer'a a votat inarmare estraordinaria si organizarea a 200,000 (?) osteni.

Varietati.

* Program'a adunâre regale a Societ. acad. „România-juna” tienuta in 14 Novembre st. n. a. c. sér'a la órele 8, in Hotelu Klomser, (palatulu Batyáni), I. Herrengasse Nr. 19.

I. Partea oficiosa.

1. Cuventu de deschidere de președintele dlu O. Blasianu.

2. Ordinea dilei:

a) Verificarea procesului verbalu alu siedintie ultime.

b) Referatulu comisiunei revetietoriei.

c) Raportulu anualu si absolutoriulu comitetului.

d) Denumirea membrilor onorari

II. Partea sociala.

I. J. Singelée: „Lucia de Lamormoor,” fantasia pentru violina cu acompaniamentu din piano, esecutata de dnii: O. Blasianu si I. Muresianu.

2. R. Galli: „Barbierulu de Sèvill'a,” fantasia pentru flauta cu accomp. din piano, esecutata de dnii: I. Munteanu si I. Muresianu.

3. S. Dudos: „Sonata quasi fantasia” pentru piano, esecutata de compoñist'a.

4. Rode: Concertulu alu VIII-lea (partea I), pentru violina cu accomp. din piano, esecutata de dnii: G. Baiulescu si I. Muresianu.

5. Schubert: „Duet din Mignon” cu accomp. din piano, esecutatu de dnii: O. Blasianu, I. Muresianu si St. N. Ciircu.

6. Heinemeyer: „Lucretia Borgi'a”, fantasia pentru flauta cu accomp. din piano, esecutata de dnii: I. Munteanu si I. Muresianu.

7. Rubinstein: „Miniature” pentru piano: a) „Lângă parău”, b) Menuetu, c) Serenada, d) Valsu, esecutate de Dsel'a: S. Dudos.

8. Spohr L.: „Adagio din concertulu Nr. XI” pentru violina cu accomp. din piano, esecutatu de dnii: G. Baiulescu si I. Muresianu.

9. *** „Potpouri de melodii românesci” pentru violina cu accomp. din piano, esecutatu de dnii: O. Blasianu si I. Muresianu.

Vien'a, in 14 Novembre, st. n. 1876.

Comitetulu arangiatoriu.

* * * „Cărtile Sateanului Romanu.” Scriere lunaria, pentru trebuintele poporului romanu.

Cursulu II. — Anulu 1877 se anuncia ca sub redactiunea lui N. F. Negruțiu va esí in fiesce-care luna căte un'a carte de o cóla cu prinsa in invelitoria — si va publicá: a) Istoria romanilor — dela Traianu incóce — tractata, pentru poporulu român, in forma de dialogu; — b) cunoscintie din economia, industria, medicina s. a. c) istoriore si novele morale si sociale — de invelitura si petrecere; — d) poesie vechi si noué, — mai cu séma de acelea, cari atingu mai de aprópe poporulu nostru si impregurările in cari elu a traitu si trăiesce; — e) anecdote, proverbe si cuvinte intelepte de invelitura si petrecere. — Pre invelitoria va insemná: unele si altele din lumea mare.

Pretiulu de prenumeratiune pre

anulu intregu va fi numai 1 fl. 50 cr. (4 lei noi — franci, — care inse va fi a se solví (platí) inainte.

Ne nutresce cea mai firma sperantia ca publiculu cetitoriu apreciuindu nisuntia nostra de a dă in mâna clerului si poporului romanu un'a lectura dintre cele mai bune si mai estine va imbratiosi cu caldura si ya lati cu bunavointia acestea intreprinderi curatu literarie.

Salutare si fratia!

Burs'a de Vien'a.

Din 12/24 Noemvre 1876.

Metalicele 5%	61	15
Imprumutul național 5% (argintu)	66	80
Imprumutul de statu din 1860	108	05
Actiuni de banca	825	—
Actiuni de creditu	139	10
Obligationi de desdaunare Unguresci	126	60
" " " Temisioren	73	—
" " " Ardelenesci	71	50
" " " Croato-slavone	72	50
London	85	—
Argintu	112	50
Galbinu	5	98
Napoleonu d'auru (poli)	10	10
Valut'a nouă imperiale germană	62	30

ad Nr. 57. 1876.

Concursu.

Pentru ocuparea unui postu de capelanu lângă betrânu parochu din parochia Tibru in ppresbiteratulu Albei-Iulie.

Emolumentele suntu urmatorele:

1. O casa de locuinta cu gradina de legumi, si gradina de pometurii.
2. Dóue pamenturi aratore de 1 1/2 jugeru.
3. Dela 60 numere de case căte 1 ferdela de cucuruzu in bómbe, si 1 di de lucru.
4. Dela cele 60 numere tóte venitele stolari indatinate.

Doritorii de a ocupá acestu postu, au a-si asterne concursele loru, conformu dispusetiunilor statut. org. la subsrisulu pâna in 12 Decembre cându va fi si alegerea.

Alb'a-Iuli'a 5 Noveb. 1876.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Alesandru Tordosianu m/p. prot. gr. or. de Alb'a-Iuli'a.

1—3

Concursu.

Devenind vacanta parochia de class'a a trei'a Carmadinesci cu filia Boiulu de Josu, ppresbiteratulu Iliei muresiane, prin acésta se escrie concursu pâna la 21 Novembre 1876, in care di se va tiené si alegerea.

Emoluminte suntu:

- 1.) Casa parochiala cu gradina de legumi si de pome.
- 2.) Dela 130. familii căte un'a ferdela de bucate in bómbe si căte o di de lucru.
- 3.) Folosirea fenului si a pómelor din cimiterie.
- 4.) Stol'a usuata si imbunatatita dela 130. familii, conformu hotarirei sinodului parochiale dela 19 Septembre 1876.

Doritorii de a ocupá acésta parochia au a-si asterne concursele loru conformu dispusetiunelor statutului organicu si dispositiunelor provisorie sinodali la terminulu mai susu disu la subsrisulu.

Gurasadului in 20 Octobre 1876.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Alecsiu Olariu m. p. adm. ppresbit.

Anunciu.